
Ontroerd

En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde aflieden. Lukas 22:44

Hij was nog niet terechtgekomen in de woedende golven van de straf zelf, maar zelfs toen Hij op de kust stond en de ontzaglijke branding aan zijn voeten hoorde breken, was Hij verbaasd en zeer beangst. Het was de schaduw van de storm, het was het voorspel van de vreselijke verlatenheid, die hij moest ondergaan, toen Hij stond waar wij hadden moeten staan, en aan de gerechtigheid van zijn vader de schuld betaalde, waarvoor wij verantwoordelijk waren. Dit was het wat Hem ter aarde wierp. Te worden behandeld als een zondaar, te worden geslagen als een zondaar, hoewel in Hem geen zonde was. Dat was de oorzaak van de zware strijd, waarvan de tekst spreekt.

Waarin bestond die smart zelf? Hoe werd zij beschreven? Ongeveer vier dagen voor zijn lijden greep deze grote smart onze Heere aan. Als ge Johannes 12:27 raadpleegt, dan vindt ge de opmerkelijke uitspraak: „Nu is Mijn ziel ontroerd”. Het is ons niet bekend, dat Hij dat eerder heeft gezegd. Dit was een voorproef van de grote zielsdroefheid, die hem weldra in Gethsemané ter aarde zou werpen. „Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit deze ure? Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen”. Daarna lezen wij in Matthéüs 26:37: „... begon Hij droevig en zeer beangst te worden”.

[XFacebookWhatsApp](#)